

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๔

ความเมตตา เจลี่ยเผื่อแผ่ทั่วถึงกัน

สรุปทองคำ ดอลลาร์ วันที่ ๒ ทองคำได้ ๙ บาท ๒๕ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๑๗๐ ดอลลาร์ รวมทองคำทั้งหมดได้ ๒,๓๐๑ กิโลกรัมที่หลอมและยังไม่หลอม

เวลานี้เงินในโครงการที่จะได้หนุนเข้าธนาคารต่าง ๆ เวลานี้ไม่ค่อยมีนะ เดือนพี่น้องทั้งหลายให้ทราบ อย่าอ่อนอย่าเฉื่อยชานะ เวลานี้เงินสดที่พี่น้องทั้งหลายได้ออนเข้ามาตามธนาคารต่าง ๆ เรื่อยมานั้น ระยะนี้แทบจะว่าไม่มีนะ แต่การจ่ายด้วยความจำเป็นเพื่อชาตินี้จ่ายตลอดนะ ผู้จ่ายนี้เป็นผู้ที่จะหมุนทางด้านจิตใจพิจารณาอดทน สุดท้ายถ้าธรรมดาก็เรียกว่าร้อนเป็นไฟว้างั้นเถอะ พี่น้องทั้งหลายกรุณาทราบด้วยกันนะ เงินสดนี้หมุนรอบด้าน ส่วนทองคำเข้าเป็นจุด ดอลลาร์เข้าอยู่เป็นจุด ๆ โครงการที่เข้าไปแล้วก็เข้า แต่ที่จำเป็นที่จะต้องออกก็ยังมี เช่นอย่าง ๘๐๖ ล้านนี้เป็นจุดแล้วนี้ เราได้พูดอะไรแล้วจะเป็นอย่างอื่นไปไม่ได้ เราตายแล้วก็ตามจะต้องปฏิบัติตามเราที่สั่งไว้เรียบร้อยแล้ว เช่น ๘๐๖ ล้านนั้นจะเปลี่ยนเป็นทองคำเท่านั้น เงินที่นอกจากนั้นที่ว่าหมุนรอบด้านหนักอยู่เหมือนกันนะ หมุนเพื่อชาติของเรา

สำหรับจุดนี้ใครมาแตะไม่ได้ ๘๐๖ ล้าน ๖ ล้านกว่านี้ได้ตอนกฐินที่ผ่านมา เขาเรียกกฐินทองคำเพื่อชาติ เพราะฉะนั้นในกฐินทองคำเพื่อชาติที่เข้าในบัญชี ๖ ล้านกว่านี้เราตัดไว้เลยเพื่อทองคำทั้งหมด รวมแล้ว ๘๐๖ ล้านกว่าอันนี้อยู่เป็นจุด ส่วนเงินที่เป็นโครงการนอกจากนั้นหมุนช่วยโลก ที่นี้เงินที่จะเข้ามาเพื่อช่วยโลกเวลานี้ที่โอนเข้ามาในที่ต่าง ๆ จากทั่วประเทศไทยนี้ เวลานี้แทบจะว่าไม่มีนะ พี่น้องทั้งหลายให้ตื่นเนื้อตื่นตัวทุกคนนะ ผู้นำพี่น้องทั้งหลายคือหลวงตานี้หมุนตัว ๆ เพื่อพี่น้องทั้งหลายนั้นแหละ ไม่ใช่เพื่อใคร อย่างอนใจนะ ให้โอนเข้ามา ได้ก็บาทก็สตางค์ก็ตามเพื่อชาติของเรา ๆ ทั้งนั้นแหละไม่ใช่เพื่อใครเพื่อชาติใดแหละ เวลานี้ก็อยู่จำนวนเท่าประมาณ ๘๕๐ กว่าล้านก็อยู่ที่นั่น แล้วเวลาจำเป็นยังถอนออกมาด้วยนะ ที่ ๕๐ กว่าล้านนี้ สำหรับ ๘๐๐ ล้านก็ได้เรียนให้ทราบแล้วว่าไม่แตะ แต่ ๕๐ กว่าล้านนี้หากจำเป็นก็จะแยกออกดังที่ได้เรียนให้ทราบแล้ว มีความจำเป็นอยู่ตลอดอย่างนี้

บุญข้าวเปลือกคราวนี้ไม่ได้รับกวนพี่น้องทั้งหลายแหละ เพราะอะอะไรก็เพื่อชาติ ๆ มันกระเทือนพี่น้องทั้งหลายอยู่ไม่หยุดไม่ถอย เราทำทุกอย่างเราคิดตลอดไม่ได้ทำเฉย ๆ นะ คิดส่วนได้ส่วนเสียความบอบช้ำอะไร ๆ เราคิดหมด แต่เมื่อจำเป็นตรงไหนก็ค่อยอุทิศกันไปตามความจำเป็น ถ้าไม่จำเป็นจริง ๆ ไม่อยากรบกวน เพราะฉะนั้นปีนี้จึงงดข้าวเปลือกช่วยชาติ ที่เคยประกาศทั่วป่านั้นปีนี้งด ให้พักเครื่องเสียก่อน เพราะมัน

ร้อนอยู่ตลอดเวลาแล้วชาติไทยของเรา ในช่วงสองสามปีมานี้ร้อนมากอยู่แล้ว สมบัติออกทุกทิศทุกทางเข้ามาสู่คลังหลวง เราเห็นใจนะ เราพิจารณาตลอดนี้ ข้าวคราวนี้จึงให้เป็นตามอริยาศัยของชาวบ้านหรือของใครก็ตาม สำหรับชาวบ้านนั้นเป็นความมุ่งมั่นของเขาเป็นหลักเกณฑ์ตายตัว

สำหรับหมู่บ้านตาดนี้ ตั้งแต่ตั้งบ้านตาดมาเขาไม่เคยเว้นเลย มีปีเดียวปี ๐๗ เราไม่ลืมนะ ปีนั้นไม่ได้ทำนาเลย เขายังจะมาทำบุญข้าวเปลือก เอาอะไรมาเป็นข้าวเปลือกนาไม่ได้ทำ ก็พอซื้อหาซื้อ พอหาที่ไหนได้ก็หาเอา ไม่เอาว่างั้นเลย ปีนั้นเป็นปีตัดขาดเลย อย่าทำปีนี้ว่างั้นเลย ห้าม เราเป็นคนห้ามเอง ฟังกันทั้งบ้านนะ เราก็ดูไม่เคยห้ามใครสักทีปีนี้ทำไมจึงห้าม ให้ฟังเสียงนะ มีอยู่ปีเดียว ปีหลังมาเขาก็ขึ้นของเขาอีกตลอดมาอย่างนี้ ก็เขาเคยอย่างนั้น ข้าวไม่มีจะไปหาซื้อเอา ได้มากได้น้อยก็จะไปหาซื้อมาไม่ให้เสียปีเสียเดือนที่เคยทำมาตั้งแต่ปู่ย่าตายาย

เขายกปู่ย่าตายายมาก็หน้าฟังดีเหมือนกัน รักษามรดกอันดีงามไว้ใช้ไหมละ นี่เราเป็นคนตัดเอง มันไม่มี ก็ให้รู้หนักเบาซิเราว่าอย่างนั้นแหละ การเคยทำมันมีก็พอเป็นพอไป ปีนี้ไม่มีจะเอาอะไรมาทำ เราดูอยู่ตลอดเวลาห้ามขาดเลย ปีนั้นถึงวันไป ถ้าธรรมดาเขาจะโจมตีเรานะ แต่นี้เสียหมดทั้งบ้านเลย เพราะเราห้าม ก็ไม่มีข้าวจะเอาอะไรมา ยังจะไปหาที่อื่นมา ไม่ให้เสียปีเสียเดือนเขาว่างั้น เราเลยต้องห้ามขาด มีปีเดียว นอกนั้นเขาทำเป็นประจำของเขา จะมีพระในวัดหรือไม่มีก็ตาม เขาจะไปนิมนต์พระที่อื่นมา ทำบุญข้าวเปลือกเสร็จแล้ว นิมนต์วัดไหนมาบ้างเขาจะยกถวายวัดนั้น ๆ ไปหมดเลย นี่เป็นปรกติของเขาเขาทำอย่างนั้น เพราะฉะนั้นปีนั้นเขาถึงจะทำ เราเลยห้ามขาด

มีปีเดียวปี ๐๗ เราจำได้ เพราะเป็นปีที่แห้งแล้งจริง ๆ แม้แต่พันธุ์ข้าวก็จะได้ไม่จะได้ว่าไง ต้องไปหาเอาที่อื่นมาเป็นพันธุ์ข้าว ปีนั้นแทบไม่ได้ถึงพันธุ์ข้าว พันธุ์ข้าวอีสานเขาเรียกข้าวปลุก พันธุ์ข้าวจนจะไม่ได้ยังจะมาทำบุญข้าวเปลือกอีก เลยไม่ให้ทำ มีปีเดียวจากนั้นเขาก็ทำของเขา เพราะฉะนั้นปีนี้จึงปล่อยให้เขาทำตามอริยาศัยของเขา ไม่รบกวนพี่น้องชาวไทยเรา ส่วนท่านผู้ใดที่มีศรัทธาเลื่อมใสให้เป็นตามอริยาศัย แต่ไม่ประกาศ สำหรับปีนี้เราไม่ประกาศ

ช่วยหลายด้านหลายทาง หมุนมาทุกด้านนะ หลวงตาพูดจริง ๆ หนักมากจริง ๆ นะ ดังที่เคยเรียนให้พี่น้องทั้งหลายทราบ เวลานี้มันจนตรอกจนมุม เฉพาะอย่างยิ่งโรงพยาบาลเราจนตรอกจนมุมมาก เพราะฉะนั้นเราถึงดูใจ ๆ สร้างตึกตรงไหน ๆ ไม่มีค่อยจ่ายเป็นงวดมันก็ไม่รุนแรงใช้ไหมละ ถ้าเป็นเงินก้อนวัดป่าบ้านตาดแตกแล้วไม่มีเหลือ แต่นี้เป็นเงินงวดเข้ามาเป็นระยะ ๆ เราก็ดูพอมีมาจ่ายไปเรื่อย ๆ ทุกวันนี้จ่ายไป

แบบนี้หนา เราไม่ได้จ่ายด้วยเรามีเงินนะ เราจ่ายแบบนี้ เพราะน้ำใจมันล้นฝั่งตลอด เวลาเราพูดตรง ๆ ไม่มีแต่ความอยากให้มันไม่ลด ยิ่งไม่มีเท่าไรความอยากให้ จะเอาอะไรมาให้ มันยิ่งไปใหญ่เลย ถึงได้ทำอยู่อย่างนี้

พี่น้องทั้งหลายก็คงทราบแล้ว สำหรับวัดป่าบ้านตาดเปิดโล่งหมดเลย ทางเข้า ทางออกนี้เปิดเสมอกันหมดไม่มีคำว่าอยู่ ไม่ว่าจะอะไรเข้ามานี้ออกหมดเลย วัตถุประสงค์ทุกสิ่งทุกอย่างที่เข้ามานี้ออกทั่วไปหมด อย่างว่าแต่เงินนะ ทุกอย่างในวัดนี้จะไม่ให้มีเหลือเลยด้วยอำนาจความเมตตา เฉลี่ยเพื่อแผ้วให้ทั่วถึงกันหมด ที่สิ่งของจะเป็นไปได้ยัง ใจต้องทำไปอย่างนั้น เฉพาะอย่างยิ่งเช่นในวัดป่าบ้านตาดนี้ ก็ถือว่าเป็นลูกของวัดป่าบ้านตาดทั้งหมด มากก็ดูแลกัน มีมากมีน้อยกินด้วยกัน คนละช้อนสองช้อน ไม่ให้กินเต็มอ้อมคนเดียวคนอื่นอดจะตาย ทำไม่ได้วัดนี้นะ มีน้อยขนาดไหนต้องเฉลี่ยให้ทั่วถึงกันหมดนี้เป็นธรรม ท้องจะบกกบางไปบ้างแต่หัวใจเต็มตื่นด้วยความเป็นธรรมต่อกัน ผาสุกอยู่ที่ตรงนี้นะ ไม่ใช่ผาสุกอยู่ที่ท้องเต็ม ท้องเต็มหัวใจเหี่ยวแพบอย่างนี้ใช้ไม่ได้ ต้องหัวใจเบิกบานเฉลี่ยเพื่อแผ้วให้ทั่วถึงกันหมด อันนี้ชุ่มเย็น หัวใจชุ่มเย็นท้องจะแห้งบ้างไม่เป็นไร ขอให้หัวใจชุ่มเย็น ท้องป่องแต่หัวใจแห้งผากจากความกว้างขวางใช้ไม่ได้ นะ คับแคบตีบตันใช้ไม่ได้

เราไม่ใช่มาเป็นในเวลามาเป็นหัวหน้าหมู่เพื่อนนะ เราเรียนพี่น้องให้ทราบ ดูว่าเคยเรียนมาให้ทราบบ้างแล้ว นิสัยของเรารู้สึกจะเป็นนิสัย เราคิดว่าจะจะเป็นนิสัย คือไปอยู่ที่ไหน ๆ เป็นอย่างนั้นตลอดนะ เราไม่เคยก็บอะไรทั้งนั้น มีแต่ให้ ๆ คณะของเราพระเถระนี้เต็มหมด ไปอยู่ที่ไหนมักเป็นหัวหน้าคณะ อันหนึ่งความรู้วิชาที่ทัดเทียมกับหมู่กับเพื่อนนั้นแหละ แต่อธิยาศัยหมู่เพื่อนคงจะจับ ไม่จับยังงทางนี้จ่ายออกไปก็เห็นอยู่นี้ ของอะไรมานี้เป็นอันเดียวกันหมดคณะเรานะ เราเป็นตั้งแต่เรียนหนังสืออยู่โน้นนะ ไม่ใช่มาเป็นนี่นะ เป็นตามนิสัย ได้อะไรมานี้หมดเลยไม่มีเหลือ ๆ ที่นี้ยังมาเป็นหัวหน้าหมู่เพื่อนแล้ว วัดไหนก็ตามส่วนมากเรามักจะได้เป็นหัวหน้าคณะของวัดนั้น คณะมีหลายคณะวัดหนึ่ง ๆ

เราเป็นนักกล่าวว่างั้นเถอะ เรียนหนังสือไปทุกแห่งทุกหน ไปอยู่ที่นั่นที่นี้ไปที่ไหนก็มักได้เป็นหัวหน้าคณะ ๆ นั้นละคณะของเราเต็ม เรียกว่าชนะหมดในวัดนั้น ผู้เราไม่ได้ ไม่ใช่คุณนะมันเป็นอย่างนั้น เพราะว่ามีอะไรมานี้รุ่มกันเลย เหมือนกับครัวเรือนเดียวกันนะ ของเราเอามาที่พระเถระก็เหมือนพ่อแม่กับลูกไม่ผิดกันอะไร พ่อพ่อแม่เอาอะไรมาวางลูกรุ่มเลย อันนี้ลูกรุ่มในแบบของพระก็คล้ายคลึงกัน แต่เป็นแบบของพระแบบของฆราวาสเป็นแบบหนึ่ง แบบของพระระหว่างลูกศิษย์กับอาจารย์ก็แบบหนึ่ง ลูกศิษย์กับอาจารย์ก็เหมือนเป็นพ่อเป็นแม่พระเถระใช้ไหมละ

พอได้มานี้รู้มเลย ๆ บางทีมีของดี ๆ มานี้ เตี้ยวรอกร่อนให้จับสลาก เตี้ยวพวก คนเห็นแก่ตัวมันจะเอาไปกินหมด ไม่เอา อันนี้เราต้องห้ามไว้ ให้มาจับสลากเอา แล้ว แต่ตามวาสนาของใคร ถ้าเป็นของสำคัญ ๆ เราจะบังคับให้จับสลาก ถ้าเป็นของทั่ว ๆ ไปนี้พริบเตี้ยวหมดเลย นี่เราเคยปฏิบัติอย่างนั้นมา มันก็เป็นอย่างนั้นมา อย่างทุกวันนี้ ฟีน้องทั้งหลายก็ดูเอา ก็เป็นอย่างนี้ตลอดมา ไม่สงสัยว่าจะต้องเป็นไปตลอดไปอย่างนี้ กระทั่งวันตาย

ฟังซิมลที่สุดศพของเรายังไม่ให้ใครไปยุ่งเลย เรายังไม่ตายประกาศไว้แล้วเรื่อง ศพ เงินค่าศพค่าเมรุทั้งหมดนี้ เราจะรวบรวมเป็นเงินสดแล้วจะซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวง ทั้งหมดฟังซินะ เราจะไม่ให้ใครมาแตะต้อง ส่วนปลีกย่อยอะไรที่เขาบริจาคมาปลีก ๆ ย่อย ๆ ที่จะทำประโยชน์ในงานศพของเรานี้ก็ยกให้เขาเสีย แต่ส่วนที่เขามาบริจาคใน นามบัญชีที่มีคณะกรรมการจัดไว้เรียบร้อยแล้วเข้ามาแล้วออกไม่ได้เลย เข้มงวดกวด ชันขนาดนั้นนะ

เราตายแล้วก็ตามพินัยกรรมเราบอกไว้เรียบร้อยแล้ว จะต้องปฏิบัติตามนั้น เอา พินัยกรรมมาวางเลย อ่านตามนั้นแล้วให้ปฏิบัติตามนั้น อย่าเลื่อนลอยอย่าโลเล เพราะ เราไม่เคยโลเล พินัยกรรมก็คือพินัยกรรมของเราเอง เต็ดขาดอยู่ในพินัยกรรมหมด ให้ ปฏิบัติตามนั้น เงินทุกบาททุกสตางค์ที่เข้ามาในกองบัญชีซึ่งมีคณะกรรมการรับผิดชอบ ไว้เรียบร้อยแล้ว เงินจำนวนนี้จะซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวงทั้งหมดเลย เราไปแต่เราพอ หายห่วง ไม่เอาอะไรละ เท่านั้นพอ

เวลานี้กำลังช่วยโลกแบบไหนเราก็ช่วยเต็มกำลังของเราดังที่เห็นนี้แหละ เราจึง พุดได้ทุกอย่าง ๆ เพราะเราไม่มีอะไรในโลกอันนี้ เราพูดจริง ๆ เราไม่มีอะไร จะพุด หนักเบาเล็กน้อยเราพุดได้ตามธรรม ๆ ผิดบอกว่าผิด ถูกบอกว่าถูก ไม่มีคำว่าสูงว่าต่ำ ไม่มีอะไรเหนือธรรม ธรรมเหนือทุกอย่าง คือความถูกต้องดีงามเหมาะสมอยู่กับธรรม หมด อะไรขัดธรรมตีออกทันที ๆ อันนี้สูงอันนั้นต่ำเป็นเรื่องของกิเลสถึงขยะอย่าเอามา ยุ่งกับทองคำทั้งแท่ง ๆ ที่ครอบโลกธาตุนี้อย่าเอามายุ่ง ธรรมนี้ตีไปเลย ๆ เพื่อความชุ่ม เย็นของโลก ถ้าให้กิเลสเข้ามาตีนี้แหละโลก เป็นไฟไปตาม ๆ กันหมด ถ้าเป็นธรรม แล้วเสมอภาค ๆ เย็นไปหมด ต่างกันอย่างนั้นนะ

เพราะฉะนั้นทุกอย่างเราจึงพุดได้เต็มปากของเรา ด้วยอำนาจแห่งความเมตตา ธรรมล้วน ๆ พุดแล้วจะเป็นพุดเบาพุดหนักพุดดุพุดต่ำพุดดีก็ตามมีน้ำหนักเท่ากัน ด้วยความถูกต้องแล้วในการพุดของเรา ไม่ว่าจะพุดหนักพุดเบาพุดเด็ดพุดขาดพุดอะไร ก็ตาม เป็นธรรมประเภทนั้น ๆ ออกมาล้วน ๆ เลย ไม่ได้มีกิเลสเจือปนออกมานะ เรา

จึงพูดได้เต็มปาก ขอให้พี่น้องทั้งหลายเอาไปคิดอ่านทุกคนนะ อย่างนอนจมอยู่เฉย ๆ ไม่ได้นะ

เราทำเต็มกำลังความสามารถแล้วสำหรับช่วยโลกคราวนี้ ช่วยทางด้านวัตถุก็เต็มเหนี่ยว นอกจากนั้นยังอรรถธรรมอีก เวลานี้อรรถธรรมออกทั่วประเทศไทย ยังทั่วโลกอีกดูซินะ เทศน์ก็เทศน์ทุกวัน ๆ ออกจากนี้ก็กระจายไปถึงทั่วโลกทางอินเทอร์เน็ต นี่ทางด้านอรรถธรรมเราก็สอน สอนก็เรียกว่าสอนเต็มเม็ดเต็มหน่วย ถึงขนาดเปิดโล่งเอา ถ้ามมาฟังซินะ หัวใจนี้เคยมีเมื่อไรแต่ก่อน ก็มันเป็นอย่างนี้แล้วจะให้ว้างวៃ เวลา มันมีดดำดำดำก็มีดอย่างที่ท่านสิงห์ทองพูดนั้นนะ เราก็ไม่ลืมนะ มาเป็นคติท่านสิงห์ทองหนึ่ง หลวงพ่อคุณหนึ่ง ยกมาเป็นคติเรื่อยนะ เพราะเป็นคติดี

ท่านสิงห์ทองท่านพูดถึงเรื่องว่า การเทศน์นี้ยกให้ท่านอาจารย์ แต่ต้องไม่มีปัญหา นะ ถ้ามีปัญหา-ปัญหาเป็นหนึ่ง เทศน์ของท่านอาจารย์ ทั้งปัญหาทั้งเทศน์ ตอนตอบปัญหาเป็นที่หนึ่ง การเทศน์เป็นที่สอง ผมนี้มันไม่เป็นท่า ยิ่งการตอบปัญหาแล้ว เวลาเขาถามมานี่อ้าปากอยู่ ท่านว่างั้นนะ เพราะเป็นนิสัยคนตลกเข้าใจไหม เวลาเขาถามมาคิดตอบอะไรไม่ได้อ้าปากอยู่ จนกระทั่งเขากลับไปถึงบ้านแล้วจึงระลึกได้ ปาตามหลังเขาไป พอคิดได้ก็ปาตามหลังเขาไป ท่านพูดเฉย ๆ ตามนิสัยของท่านนะแต่เราจับเอา โอ้ นิสัยบ้ามันก็มีของมันอย่างนี้ พูดไม่ตั้งใจเป็นบ้า คำพูดออกมาเป็นกิริยา บ้าออกมาตามนิสัย นี่ท่านสิงห์ทอง ที่เอามาเป็นคติอยู่เรื่อย ๆ

กับหลวงพ่อคุณ เวลานี้กำลังฟัดหน่อหวายกับฟัดหน่อไม้ ถ้าหน่อหวายกับหน่อไม้จะมาโจมตี หลวงพ่อคุณโดดลงแต่ ๙๐ กูก็เหมือนกันกับหลวงพ่อคุณ กูจนตรอกกูไม่จน กูโดดหนี สู่จะเหยียบ ๑๕๐-๑๖๐ ช่างหัวสู กูไม่ไปรับรองสู กูโดดลงตั้งแต่ ๙๐ นี่ก็เหมือนกันหน่อหวายเขามันเป็นพิษ มีสารพิษ ที่นี้เราก็ถามหมอแล้วว่า จะฟื้นคืนอีกไหม ไม่คืน เราก็เลยได้ใจใหญ่ หลวงพ่อคุณโดดลงแต่ ๘๐ หนุน เลยชดเลยหน่อหวายกินแล้วเดี๋ยวนี้ กว่ามันจะมาสั่งสมเราตายไป ๕ ทวีปแล้วเข้าใจไหม เราจะไปกลัวมันอะไร เราโดดลงแต่ ๙๐ แล้ว

เทศน์เรา นี้ มันก็เป็นอย่างนั้นจริง ๆ เปิดหัวใจนี้ครอบโลกธาตุ เอา ถ้ามมาขนาดนั้นฟังซินะ เคยมีเมื่อไรหัวใจอย่างนี้ เวลาเม็ดดำดำดำถึงน้ำตาร่วงอยู่บนภู(เขา) ก็มาพูดให้ฟังแล้วใช้ไหม สู้กิเลสไม่ได้ สู้เสียด้วยกำปั้น กิเลสมันรุนแรงมาก พอแยบไปมันฟาดเราหงายหมา ๆ เราก็ไม่ลืมนะ เวลามันมีดไม่มีช่องทางที่จะต่อสู้กับกิเลส เวลาเปิดออก ๆ กิเลสค่อยหงายลง ๆ ฟาดพังลงหมดแล้ว ที่นี้เปิดโล่งหมด นั้นเห็นไหม กิเลสเท่านั้นปิดหัวใจ พอกิเลสเปิดออกแล้วไม่มีอะไรปิดหัวใจได้ ต้นไม้ภูเขาไม่มีความหมาย จิตนี้ทะเลหมุดเลย ๆ

เพราะฉะนั้นจึงกล่าวพูดละชีว่า โลกธาตุนี้มันหนาแน่นขนาดไหนใหญ่ขนาดไหน ไม่มีความหมายสำหรับใจดวงนี้ ผางที่เตี้ยมันว่างไปหมดเลย แต่อันใดที่มันเกี่ยวข้องกับอันนั้นเป็นเองนะ พวกจิตวิญญาณของสัตว์ พวกบาปพวกบุญ นรก สวรรค์ พรหม โลก นิพพาน เป็นนามธรรมด้วยกันกับจิต เข้ากันได้อย่างสนิท ไม่ต้องบอกถึงกันเลย ๆ อันนี้เป็นความหมายเต็มตัวกับจิต คือเป็นนามธรรม สมควรที่จะที่จะสัมผัสสัมพันธ์รับรู้เห็นกันทั้งดีทั้งชั่วทุกอย่าง มันจะเป็นของมันเอง อันนี้เป็นวิสัยของจิตซึ่งเป็นนามธรรมด้วยกันกับสิ่งเหล่านั้น แต่ด้านวัตถุนี้เข้ากันไม่ได้นะ เวลาดูนี้ก็เอาทางตา หู จมูก ลิ้น กาย ดูไปเสียเป็นธรรมดา ๆ เหมือนโลกทั่ว ๆ ไป แต่เวลาดูเป็นทางใจแล้วมันผางที่เดียว ไม่มีความหมายเหล่านี้ หมด ไม่มีเลย มีแต่จิตเท่านั้นจำไปหมดเลย

อะไรที่สัมผัสสัมพันธ์เป็นวิสัยของจิตมันจะเข้ากันทันที ๆ เช่น จิตวิญญาณของสัตว์โลก จิตเป็นนามธรรมเข้ากันได้สนิทกับจิตของสัตว์กับจิตธรรมชาติอันนั้น เข้ากันได้หมด บาป บุญ นรก สวรรค์ เป็นนามธรรม สัมผัสสัมพันธ์เกี่ยวโยงถึงกันหมด ๆ อันนี้ไม่ต้องบอกมันก็รู้อันเอง แล้วใครเคยพูดไหมอย่างนี้ ฟังซินะ อันนี้ไม่เคยรู้ไม่เคยเห็นแต่ทำไมถึงมาพูด ก็มันรู้อย่างนี้จะให้พูดว่ายังไง พูดอย่างอื่นไปไม่ได้ต้องพูดอย่างป็นนี้ นี่ก็ได้พูดให้พี่น้องทั้งหลายฟังแล้ว มาสอนพี่น้องทั้งหลายเล่น ๆ เทรอสอนขนาดนั้นเห็นไหมละ

เห็นบาป นรก อเวจี เป็นของเล่นอยู่เธอ มันจะเผาหัวผู้ฟังอยู่เวลานี้รู้ไหมละ เตือนบอก ๆ ตลอดเวลา อย่าหนา ๆ ความชั่วเป็นความชั่ว ดีเป็นดีนะ สด ๆ ร้อน ๆ อยู่ด้วยกัน ใครเอื่อมไปทางไหนติดทางนั้น เอื่อมไปทางดีไปทางดีเลย เอื่อมไปทางชั่วไปทางชั่ว ไม่มีอะไรครีล้ำสมัยทั้งสองอย่างนี้ บาปก็ดี บุญก็ดี นรกก็ดี สวรรค์ พรหม โลก นิพพานก็ดี ไม่มีอะไรครีล้ำสมัย เสมอกันหมด ขอแต่ผู้จะก้าวเดินจะก้าวไปทางไหน ก้าวไปทางนรกเป็นทันที ตั้งแต่เริ่มสร้างบาปสร้างกรรม นี่คือนรกแล้ว ผู้ที่ไปความดีก็สร้างบุญสร้างกุศลนี่คือความดีแล้ว เอื่อมเข้าไปแล้วนี่ความดีเป็นฝั่งอยู่อย่างนี้แล้ว เสมอกันตลอด เราอย่าเข้าใจว่าอะไรดีน้อยกว่าอะไร

เช่นอย่างว่า กิเลสมันมาโจมตีว่ามรรคผลนิพพานจะไม่มีบุญกุศลไม่มี ใครทำบุญกุศลทำเท่าไรก็ได้ นี่คือนันลูบจมูกของสัตว์โลกให้จมไปตามมันนะ อย่าไปเชื่อหัวมัน โคตรมันมีแต่โคตรกิเลสตั้มตุ้นทั้งนั้น โคตรของธรรมโคตรของศาสดาทั้งหลายเป็นโคตรที่จริงจังทุกอย่าง รื้อสัตว์ชนสัตว์ออกจากโลกสงสารมีแต่โคตรพระพุทเจ้าทั้งนั้นนะ โคตรกิเลสไม่มีโคตรไหนที่จะมารื้อชนสัตว์ขึ้นจากหล่มลึก มีแต่ชนลง ๆ เราจะเอาโคตรไหน เอ้าให้เลือกเสียนะเดี๋ยวนี้

สงสารก็สงสารนี้ทำไง สายระโยงระยางมันเห็นไปหมดนี้ แต่ธรรมไม่เหมือนโลกนะ ผิดกันตรงนี้ ผิดกันมากจริง ๆ รู้เหมือนไม่รู้เห็นเหมือนไม่เห็น ไม่ได้เป็นอารมณ์ เวลาสัมผัสสัมพันธ์อะไรที่จะเป็นประโยชน์หยาบเบาพุดนิต ๆ ผ่านไป ๆ ถ้าไม่เป็นประโยชน์แล้วปล่อยเหมือนไม่รู้ไม่เห็น เป็นอย่างนั้นแหละ นี่เรื่องของธรรมเป็นอย่างนั้นไม่หนักไม่หน่วงไม่กดไม่ผลึกไม่ตัน กิเลสไม่ได้นะ โอ้ ทำดีแล้วหนักอึ้งเชียวนะ ไม่อยากไม่ยากคุยอยู่ไม่ได้ ต้องไขออกเสียก่อนให้พุงนี้เบาบางไปแล้วพอก้าวได้ ไม่งั้นมันหนักความรู้ยากโอ้อยากอวด ไปไหนเสี่ยงอึดอาด ๆ มันหนัก หนักอะไร หนักความรู้ มันได้เปิดออกบ้างความรู้อันนั้นหมดแล้ว คือความโม้หมดแล้วก็ไปได้ เป็นอย่างนั้นแหละ ถ้าธรรมนี้เฉยเฉย ไม่มีอะไรแหละ

นี่พูดถึงเรื่องจิตวิญญาน โห จิตวิญญานไม่ได้มีกาลสถานที่นะ ไม่มีเวล่ำเวลา สด ๆ ร้อน ๆ ตลอดเวลา จิตวิญญานที่จะสัมผัสสัมพันธ์กันนี้ ไม่มีที่ว้าแห่ง ๆ อะไร สด ๆ ร้อน ๆ ตลอดเวลา พูดอย่างนี้แล้วเราก็ระลึกถึงพระพุทธเจ้าที่เสด็จเข้าไปโปรดพระราชบิดา ฟังว่าพระตั้งสองหมื่นนะ ในตำราบอกไว้พระตั้งสองหมื่นองค์เสด็จเข้าไปรับบิณฑบาตในพระราชวังของพระราชบิดา เวลาเสด็จเข้าไปฉันเสร็จเรียบร้อยแล้ว นั้นเห็นไหมพระพุทธเจ้า สิ่งที่ท่านจะรับสั่งอะไรเรื่องอะไรเราเคยได้ยินไหมละ ที่นี้เวลาเสร็จเรียบร้อยแล้วพระสงฆ์ก็เลิก ก็ยังพระสารีบุตรพระโมคคัลลาน์สององค์ที่ตามเสด็จพระพุทธเจ้า ก่อนจะเสด็จไป นี่ละคูบารมีของท่านเข้าใจไหมละ ท่านพิจารณาของท่านเรียบร้อยมาพร้อมกันแล้ว

ที่นี้พระองค์ท่านผ่านเรียบร้อยแล้ว คูบารมีกำลังอยู่ประตูที่จะเปิดให้ออก พระพุทธเจ้าเป็นผู้ไปเปิดออก พอเวลาจะเสด็จไปโปรด พระราชบิดาก็รับสั่งว่า นี่พิมพาความคิดถึงนั้นล้นฟ้าล้นแผ่นดิน ความเคารพในพระพุทธเจ้านี้ก็ล้นฟ้าล้นแผ่นดิน ตลอดเวลา นี่ก็เป็นโอกาสอันดีแล้วควรที่จะได้เสด็จไปโปรดพิมพาบ้าง ว้างนั้นนะพระราชบิดา พระองค์ทรงนั่งสักครู่หนึ่ง ความจริงพระองค์จะไปอยู่แล้ว แต่พอได้รับเผด็จนี้ปั๊บจึงเปิดให้พระสาวกทั้งสองทราบ นี่จากนี้เราจะไปเยี่ยมพิมพาก่อน แล้วเวลาไปหาพิมพานั้น หากเธอจะมาทำอะไรกับเราตถาคต อย่าสนใจอะไรนะ บารมีของเธอเต็มเปี่ยมแล้ว อย่าให้เป็นอุปสรรคต่อบารมีของเธอ เวลานี้เธอยังเป็นวิสัยปุถุชนอยู่ จะแสดงกิริยานิสัยปุถุชนออกมาอย่างใดอย่าไปสนใจ ให้เฉยเสีย เธอจะมากอดมารัดมาอะไรกับเราอย่างไรก็ตาม ให้เหมือนไม่รู้ไม่เห็นเสีย ถ้าไปถูกห้ามปั๊บนี้จะสะดุดเข้าพระทัยปั๊บ แล้วจะตัดพระบารมีที่กำลังพร้อมแล้วจะตรัสรู้ ให้เสียพระทัยไปมากมาย เป็นความเสียหายมาก

นั่นพระองค์รับสั่งนะ เวลาไปนี่เธอจะทำอะไรอย่าสนใจ พระองค์ทราบแล้วเข้าใจใหม่ จึงต้องรับสั่งทีหลัง พอไปถึงนั้นก็ไปประทับอยู่ที่ห้องรับแขกข้างนอก ทางนั้นก็เข้าไปทูลว่าสมเด็จพระลูกเจ้าเสด็จมาถึงแล้ว เรียกพระลูกเจ้า มาถึงแล้วเวลานี้ประทับอยู่ข้างหน้า พอมานี้ปรี่เข้าถึงเลยเทียว มีไหมละมารยาท นี่ละอำนาจแห่งความผูกพันที่เคยเกี่ยวโยงกันมา ๔ อสงไขยแสนมหากัป พระนางพิมพากับพระพุทธเจ้าเคยเกี่ยวข้องผูกพันกันมา สร้างพระบารมีกันมาถึง ๔ อสงไขยแสนมหากัป ก็ได้มาเปิดเผยขึ้นแล้วในปัจจุบันในวาระนั้น พอเรามองเห็นพระองค์เท่านั้นโดดเข้ากอดเลยทันที พระองค์ก็เฉยไม่สนใจเลย พระสาวกนั้นก็เฉยใครก็เฉย คือตอนนั้นไม่ให้ใครเข้าไป ทราบตามประวัตินั้นก็ว่า มีแต่พระสาวกข้างซ้ายข้างขวา จากนั้นก็พ้นเลยเทียว พระองค์ก็เฉย

จนกระทั่งเสร็จเรียบร้อยแล้ว ทีนี้พระองค์ก็เปิดพระโอษฐ์ เริ่มถึงกาลเวลาแล้วเรากก็ได้บำเพ็ญเต็มเม็ดเต็มหน่วยถึงขั้นอะไรก็ว่าไปเลย ทีนี้ก็เป็นห่วงเป็นใยพิมพาคคนเดียวนี้แหละ ถึงได้อุตสาหะเข้ามานี้ก็เพื่อแนะนำสั่งสอน เวลานี้พร้อมแล้วที่จะผ่านพ้นจากแหล่งแห่งกองทุกข์ทั้งหลาย จึงได้เข้ามา พระโอวาทโปรดไม่นาน ที่กอดที่พันอยู่นั้นค่อยขยายตัวออกไป เป็นเองนะพระองค์ไม่ได้รับสั่งอะไรเลย ให้เป็นตามอัธยาศัย ทั้งที่มากอดมารัดพระพุทธเจ้า พอรู้เนื้อรู้ตัว ค่อยถอยออกไป ถอยห่างไปจนกระทั่งไปนั่งพับเพียบเรียบร้อย แสดงธรรมนั้นถ้าหากว่าเราจำไม่ลืมก็ดูว่าสำเร็จพระโสดาก่อนหรือไง ตอนนี้อะลิม ๆ เสีย จากนั้นรู้เนื้อรู้ตัวก็เป็นมารยาทธรรมดาเรา แล้วหลังจากนั้นมาก็ประทานพระโอวาทจนสำเร็จเป็นพระอรหันต์ได้

นี่ละท่านพิจารณาของท่านหมดเลยทุกอย่าง ๆ อะไรจะปิดได้ พระญาณหยั่งทราบปิดไม่อยู่ ไม่มีอะไรปิดอยู่ เจ้าของเป็นผู้รู้เองเหตุการณ์กับธรรมชาตินี้มันต่อเนื่องกันอยู่สัมผัสสัมพันธ์กันอยู่ ใครจะมาปิดมาแยกออกไม่ได้ มันต้องพุ่ง ๆ มันต้องรู้อย่างนั้นจึงเรียกว่ารู้อะไรจริง อะไรมาผ่านไม่ได้ จอมปลอมอะไรผ่านไม่ได้ ของจริงจะพุ่งถึงเลย ๆ เป็นอย่างนั้นละ เอาละให้พร...

วันนี้ก็มีเทศน์บ้างนิดหน่อย ออกทางกิเลสเหมือนกัน เรื่องความเมตตาณะออกเป็นพื้นฐานไปเลย แล้วก็เป็นการสอนได้เป็นอย่างดี ยกตัวอย่างเช่นว่า ความเมตตาเสียสละ อันนี้ก็เป็นคติแล้วนี่ อันนี้ก็เป็นตามนิสัยของคนตกแต่งเอาลำบากนะ มันเป็นในเจ้าของเอง ไม่มีใครบอกมันก็ตึงก็ดูตึงกันไปเอง เช่น ความตระหนี่ถี่เหนียวความเห็นแก่ตัวนี้มันก็ตึงก็ดูตึงไป สำหรับบุคคลนั้นไปไหนเห็นแก่ตัว คนเห็นแก่ตัวกับเห็นแก่ได้มันไปด้วยกัน เอารอดเอาเปรียบไปด้วยกัน ความเห็นแก่ตัวคับแคบตีบตันแล้วยังเห็นแก่ได้และเอารอดเอาเปรียบด้วย ไปที่ไหนไม่ค่อยมีเพื่อนฝูง คนที่มีอัธยาศัยใจคอกว้างขวางแม้แต่เด็กเพื่อนฝูงก็เยอะนะ เป็นอย่างนั้นนะ แล้วยิ่งเป็นผู้ใหญ่เท่าไรก็ยิ่งเพื่อนฝูงมาก

ยังเป็นเจ้าเป็นนายอันใหญ่โตยิ่งเป็นร่วมโพธิ์ร่วมไพรใหญ่หลวง ไปที่ไหนบริษัทบริวารรัก
เคารพมาก เป็นอย่างนั้นนะ มันต่างกัน

เมื่อวานนี้ไปสู่นวัดดงศรีชมภู เอาของไปส่งเฉย ๆ ไม่มีอะไรนะเมื่อวานนี้ ทางนี้
ไม่ได้ไปนาน เอาของไปส่งให้ ของก็ไม่มากแหละเอาไปรถเดียว รถตู้เดียวเอาให้เต็ม
เอี้ยดเลย ตีตลาดไปตามทางเรื่อย ๆ ตั้งแต่ออกจากอุดรฯ ไปนี้พวกไก่หมูน มีเท่าไร
หมาเลย ๆ ฟาดเต็มรถ ไปนั้นก็ไปเข้าตลาดปากคาคตตีตลาดปากคาคตคกแม่น้ำโขง เรา
โดดเข้าปากคาคต ตีตลาดปากคาคตคกแม่น้ำโขงเมื่อวานนี้ ของไปเอานั่นอีก จนกระทั่ง
เต็มรถแล้วก็ไป กลับมาแต่วานพอดี ๓ โมงเป็งพอดีมาถึงนี้ จากวัดศรีชมภูมานี้ ๒ ชั่วโมง
พอดีเลยนะ แต่นี้ก็ขึ้นอยู่กับทาง ทางก็จวนจะเสร็จเรียบร้อยแล้ว ต่อไปนี่น่าจะไม
ถึง ๒ ชั่วโมงจะไปถึงปากคาคตวัดศรีชมภู เมื่อวานนี้ ๒ ชั่วโมงเต็มเป็งพอดีเลย เข้าถึงวัด
ต่อไปจะไม่ถึง ๒ ชั่วโมง ทางดีเข้าเรื่อย ไปละ

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet
www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd